

R. Nottingham: Četvrti put i ezoterijsko kršćanstvo - 1. predavanje

Odabrala i prevela: Ivana Beker

Objavljivanje odobrio Theodore J. Nottingham. Preneseno iz knjige *The Fourth Way and Esoteric Christianity* Rebecce Nottingham, Copyright © Theosis Books, sva prava pridržana

Početak dvadesetog stoljeća jedan je grčko-armenijski ezoterijski učitelj s malom grupom učenika napustio Rusiju i revoluciju. Njegovo ime bilo je Georgij Ivanovič Gurđijev. Naposljetku je stigao u Francusku i osnovao centar za poduku kojega je nazvao Institut za harmonični razvoj čovjeka. Tu je Gurđijev podučavao razvojni sustav osobne transformacije kojemu je dao ime Četvrti Put.

Kroz njega je metafizičke, duhovne instrukcije uspio učiniti dostupnima racionalnome znanstvenom umu, objedinjujući duhovni nauk Istoka sa znanošću Zapada. Vrijednost ovog jedinstvenog postignuća je neizmjerljiva. Bez Gurđijeva, praktični put prosvjetljenja, nazvan "Rad", nikada ne bi dosegnuo zapadni svijet dvadesetoga stoljeća. Njegova formulacija ovog ezoterijskog učenja učinila ga je dostupnim općoj populaciji, dok je ranije bio poznat u malim, ekskluzivnim grupama za koje je malo tko ikada čuo.

Nema kraja glasinama o vrlo zagonetnom gospodinu Gurđijevu. O njegovom neobuzdanom ponašanju, o njegovim naumima i moralnom karakteru, i o njegovim izvorima. Ipak, još uvijek se puno više raspravlja o sustavu zvanom Četvrti Put. Čini se da nema kraja stalnoj potrebi osporavanja ili dokazivanja valjanosti Četvrtog Puta, povezujući ga pritom s respektabilnim ili misterioznim izvorima. Još važnije, čini se da nema jasnog razumijevanja suptilne transformacijske psihološke prakse "Rada" – koja je srce i suština Učenja (Izrazi koji se koriste u terminologiji Rada i Četvrtog Puta u ovom su tekstu pisani velikim početnim slovom (Učenje, Objektivna Istina, Verifikacija, itd.; op. prev.). Otuda i stalna pitanja – kako prakticirati "Rad" ili zašto to uopće činiti, ili što je njegov cilj i rezultat. Glasine i rasprave neće vas odvesti nikamo u vašem traženju smisla i Istine u Četvrtom Putu. Klevetanje je isto toliko lako koliko i idolatrija. Samo iskustveno razumijevanje i Verifikacija ovog Učenja kroz praksu može otkriti njegov značaj.

Jednom kad imate Verifikaciju koja dolazi kroz praksu, ne možete pogrešno razumjeti svrhu Učenja. A jednom kad razumijete svrhu i Objektivnu Istinu koja se tu nalazi, znat ćete koliko je vrijedan Gurđijevljev doprinos. U tom svjetlu, sve glasine, osobne karakteristike i rasprave o originalnim izvorima potpuno su irelevantne.

Ono što nam je dano u psihološkom učenju Četvrtog Puta, nazvanog "Rad", jest praktično, provjerljivo uputstvo o samorazvoju koje je ljudskom biću moguće; proces stvarne transformacije ljudske svijesti. On podučava samostvorenoj samotranscendenciji – evoluciji. To je uputstvo kako rasti u svijesti. Pružajući novu perspektivu i probuđenu Savjest, Rad nudi šansu da izaberemo biti stvarni.

Svatko od nas rođen je s prirodom koja izvire iz najjačeg nagona ljudskog bića. Taj nagon je samoodržanje, primarni imperativ opstanka. Psihološka priroda nastala iz ovog neophodnog elementa temelji se na sebičnom interesu, a izražava se kroz težnju za moći. Ljudska bića prirodno teže za moći nad svojim okruženjem kako bi osigurala opstanak i ugodu. Otkrit ćete da se skoro sve što radite može pratiti unatrag do jednog od ovih elemenata kao motivacije. Razvoj koji je moguć onkraj ove automatske sebične motivacije za život jest psihološka evolucija.

Suštinska priroda svake osobe u interakciji s njenim individualnim okruženjem stvara svu beskonačnu raznolikost pojedinaca, koji ipak svi imaju iste osnovne nagone, stvarajući iste konflikte u životima i događajima, čak i u povijesti. Ovakvo stanje najprikladnije bi se moglo nazvati animalnom razinom čovjekova Bića. Skoro svatko živjet će svoj život na toj razini, na njoj i umrijeti, nesvjestan da postoji ikakav drukčiji put. K tome, mnogo toga na toj razini Bića je ispod čak i životinjske razine, primjerice ubijanje iz zadovoljstva, okrutnost, osveta, seksualna perverzija, ratovanje, zlonamjernost. Te stvari prirodu većine ljudi definiraju po kvaliteti kao nešto ispod životinjske prirode.

Za takvu se osobu može reći da je u stanju sličnom usnulosti. Vođena sebičnim interesom i automatskog ponašanja, takva osoba je organizam koji reagira na podražaje djelujući bez slobodne volje, i nesvjesna je toga. Ta osoba troši svoj život i energiju reagirajući mehanički na svaku promjenu okolnosti, i u vanjskom životu i u unutarnjim stanjima. Svaki događaj izaziva reakciju koja je subjektivna i traži nagrađivanje. Stalno promjenjivi vanjski događaji i unutarnja stanja stvaraju život koji se sastoji od bešavnog slijeda reakcija. Takvo stanje naziva se San. Sve se odvija automatski i mehanički.

To je stanje čovječanstva – ono SPAVA. Iz tog stanja rađaju se sve vrste konflikata, od ogorčenosti do nuklearnog uništenja, svaka okrutnost, svaka mrva zlonamjernosti, svaki čin nasilja. Ali nije ljudsko biće samo to. U svakome od nas također ima i nešto autentično, sa svrhom. Četvrti Put to naziva "Pravo Ja", i uči da ono postoji kao mogućnost, odnosno kao dostižno stanje koje u nama postoji iznad razine uspavanog stanja svijesti.

Ta razina otvorena je za inspiraciju Objektivne Istine koja uvijek izražava dobro, jer Dobro je iznad Istine. Smjernica ili inspiracija koju možete primiti u ovom probuđenom stanju dolazi s razine iznad vas, iz dimenzije Duha. Prema tome, vi morate podići vlastitu razinu svijesti do mjesta gdje možete čuti višu svijest – duhovnu smjernicu. To znači da morate izabrati, u trenutku - pored svih ostalih mogućnosti - da budete samotrascendentni.

Mogućnost da se živi na ovaj način – u Radu – daje smisao svemu u vašem životu. Ali živjeti to znači činiti to. Znači prakticirati i proučavati ideje, i znači stalno birati samotrascendentno Dobro. Jedna od najvažnijih točaka koje treba izvesti kad je riječ o "biranju" jest da ono bude hotimični, svjesni čin. Sami morate učiniti napor. Taj napor daje vam energiju i materijal za transformaciju. Ovo je nešto što možete učiniti jedino

izborom, voljno. Biranje Dobra iznad sebičnog interesa stvara psihološku evoluciju koja se ponekad dogodi jednoj osobi koja je napravila samotranscendentne izbore; jednoj, ponekad.

Razvoj ili evolucija moguća za osobu na ovoj Zemlji za vrijeme njena života jest psihološka. Rezultat te samostvorene psihološke evolucije jest duhovni rast. Duhovni rast, psihološka evolucija, viša svijest i razvijeno Biće – sve ovo suštinski znači istu stvar, tj. opisuje višu razinu unutar vas. Svi ispravni putovi vode u tom smjeru.

Iz našega uobičajenoga stanja svijesti možemo imati vrlo malo razumijevanja za način na koji ćemo postati transformirana osoba. Učenje kako postati samotranscendentan zahtijeva prosvjetljene upute nekoga tko posjeduje razumijevanje ezoterijskog učenja. Uspenski: "Morate učiti od nekoga tko zna." S tom smjernicom, i znanjem i praktičnim Radom, možete ostvariti razumijevanje koje podiže vašu razinu svijesti. Vašim postojanjem na toj višoj razini manifestira se Pravo Ja. Na početku to može biti samo trenutno iskustvo, ali ono se može graditi svjesnom namjerom kroz bavljenje Radom. Postoji, dakle, stvarno znanje o transformaciji razine svijesti, ali je bolna aritmetička istina da je, unatoč tome što su znanje i značaj dostupni svakome u svako vrijeme, samo nekolicina zainteresirana za ezoteriju, a još ih daleko manje nađe stvarnu, trajnu evoluciju u prirodi svog karaktera – u Biću.

Ipak, bezuvjetna ljubav koja proširuje ovu priliku za buđenje vjerno ostaje uz nas, stalno dostupna, nepromjenjivo dobra. Kristov život proživljen je na svaki način potreban da se svim ljudima pod svim okolnostima omogući osobno zajedništvo s Bogom. Nitko drugi Njega ne treba i ne može slijediti na doslovni križ. To je završeno. Kako god netko pronašao Boga, On je smisao, ma kako se put zvao.

Postoje legitimni tradicionalni putovi k osobnom odnosu s Bogom, prije svega velike religije. Sve one imaju ezoteriju u svojoj suštini ili u svom mističnom aspektu. Međutim, ovo učenje ne izražava se u vanjskim oblicima, ritualima ili dogmama. Egzoterijski oblici svih religija vrlo rijetko donose stvarnu transformaciju, tj. individualnu evoluciju. Ali, uvijek je postojalo mnogo putova, kako bi svaki čovjek mogao pronaći svoj.

U kršćanstvu je moguće postići autentičnu transformaciju kroz vrlo jednostavnu i potpuno čistu inspiraciju koja nastaje iz iskustva empatije s Kristom i samotranscendentne Ljubavi prema Njemu. Moguće se potpuno i trajno izmijeniti iznenadnim radikalnim prosvjetljenjem u srcu i umu, iz kojega se rađa objektivno razumijevanje. Moguće je ostvariti transformaciju kroz patnju, i premda je to put kojeg Bog najmanje želi, to je uobičajeni ljudski put, jer se mnogi nikada ne okrenu Bogu prije nego počnu patiti. Postoji put transformacije kroz nesebično motivirano oponašanje Kristove prirode. Postoji put izbavljenja životom usmjerenim prema Bogu. I zato što je On pokazao PUT, svaki put, vječno i za svagda, postoji i pristup koji je dostupan intelektualnom, racionalnom, znanstvenom umu – koji ne zahtijeva posebna religijska obilježja. Samo Savjest. To je ezoterija.

Rad je razvojni put za vrlo ozbiljne ljude koji ovu autentičnu, trajnu promjenu u sebi ne mogu pronaći akademskim, ili inspiracijskim, ili empatijskim, ili tradicionalnim religijskim

načinima. To je put praktičnih psiholoških uputa čija je svrha pročišćenje vašeg srca i uma, koje rezultira proširenjem svijesti. Utemeljen je na Objektivnoj Istini, i to je suštinsko ezoterijsko učenje koje je svijetu dao Krist – unutarnji smisao Njegova učenja. Ezoterijsko ne znači skriveno ili tajno. To znači unutarnje: unutarnji smisao stvari. To je beskompromisno čisto, te stoga strm i uzak put, na kojemu će ustrajati samo najposvećeniji. Obzirom da je samotranscendencija elementarna snaga za promjenu u srcu svih stvarnih transformacija, u konačnici je to jedini put. Kako je to strm i uzak put, on zahtijeva pažnju i napor, a to dvoje nas doslovno opskrbljuje energijom potrebnom za promjenu.

Učenjem se može baviti svatko, u svakom trenutku običnog, svakodnevnog života. To je unutarnja, psihološka aktivnost koja u potpunosti ovisi o vašem osobnom naporu, vašim motivima i jasnom razumijevanju što činite i koja je svrha toga. Vi možete ispuniti prva dva uvjeta. Na nesreću, postoji samo nekoliko izvora koji vas tome putu mogu podučiti ispravno ili imaju ispravan cilj. Ako ste dovoljno sretni da pronađete takav izvor, bit ćete u stanju za sebe verificirati Objektivnu Istinu u srcu Učenja.

Jedna od tvrdih točaka Rada jest da on nije pasivna aktivnost. Slušati, čitati i stjecati znanje tek je početni napor. Nakon toga, svaka osoba mora poduzeti osobni napor, primjenjujući specifične prakse i vježbe koje su usmjerene ka prosvjetljenju. Ti su napori skoro u potpunosti unutarnji i psihološki. Njihov rezultat je vaše autentično sebstvo u stanju nevezanosti, i čistoća srca koja je suštinska priroda Poniznosti. Bavljenje Radom vodi Poniznosti koja zahtijeva najveću hrabrost.

Od početka morate razumjeti da je Rad definiran proces sa specifičnim ciljem. Cilj Rada je razviti se, tj. povećati razinu Svijesti. Vaša razina Svijesti odgovarajuće je izražena u razini vašeg Bića; prema tome, Biće se razvija sa Sviješću. Oni nisu odvojivi. Konačni Cilj procesa Rada je stvaranje autentičnog Dobra u osobi; objedinjeno, Savjesno ljudsko biće koje može djelovati iz samotranscendentnog Dobra umjesto iz samoljublja.

Proces bavljenja Radom počinje iskrenom željom za stjecanjem Znanja o idejama i praksama. Rad može započeti stvaranje transformacije u vama jedino kada vi počnete ideje i prakse primjenjivati na sebi. Znati o njima, razmišljati o njima, pričati o njima, neće vas dovesti do promjene. Promjena zahtijeva individualni unutarnji napor i samo učenik može proizvesti snagu za napor koji donosi promjenu. Kad je o ovome Radu riječ, promjena znači transformaciju od Sna do probuđene Svijesti, od egocentrične psihologije do samotranscendentne psihologije. Proces se općenito može opisati kao pročišćavanje psihologije, koje je proučeno do detalja i iz specifičnog kuta. Taj kut je nekritičko Samopromatranje.

Samopromatranje je temeljna praksa u Radu i može se razviti u trajnu perspektivu svjesnosti. Samopromatranje je usmjereno na vašu psihologiju. Ono donosi svjetlost u vaš Rad. Ono što vidite unutar sebe u svjetlu Samopromatranja dat će vam informacije potrebne za transformaciju. Ne možete doseći samotranscendenciju ako nemate znanje o sebi. Potreban je ustrajan i opetovan napor kako bi se Samopromatranje prakticiralo ispravno, tj. s dovoljno objektivnosti da se bude nekritičan prema onome što se

promatra, i dovoljno Savjesti da vas motivira na promjenu određenog Pogrešnog Rada. Prosvjetljenje iz Samopromatranja započet će promjenu unutar vaše psihologije, jer ćete sebe vidjeti u svjetlu Objektivne Istine.

Tek kad dođete do te točke, nakon učenja i opetovanog prakticanja, saznat ćete što Rad traži od vas, a onda ćete morati odlučiti želite li nastaviti. Svaka mrva napretka ovisi o vašem iskrenom naporu, tako da je nastavljanje uvijek na vama. Ako nastavite s Radom osjećat ćete se gore, prije nego bolje. Promatrat ćete, poput sputanog zatvorenika začepjenih usta, dok vaša Osobnost hoda uokolo ponašajući se i govoreći na načine koji nipošto ne reflektiraju ono najstvarnije u vama – Pravo Ja. Sami sebi zvučat ćete neiskreno i osjećat ćete se nemoćnima. Iskusićete osjećaj psihološke vrtoglavice kada izgubite Stečenu Osobnost prije nego što je Istinska Osobnost imala vremena narasti. Ali, doći ćete do točke, ispočetka povremeno, gdje snaga Pravog Ja može usmjeriti Osobnost. Vaša Radna Memorija, koja je pamćenje o svemu što ste za sebe verificirali kroz praksu, rasti će, i unositi jasnoću i davati snagu.

Otkrit ćete da ovaj proces stjecanja nečega – Svijesti – uglavnom zahtijeva gubljenje stvari poput uobičajenih misli i emocija koje stvaraju buku u umu, tako da se unutra napravi mjesto s kojeg se može čuti. Otkrit ćete da morate Raditi, hotimičnim naporom, na svome putu do mjesta gdje možete početi primati prosvjetljenje od Više Svijesti. I otkrit ćete da je značajka psihološke pozicije iz koje možete biti receptivni Poniznost. Poniznost nema zahtjeva, te stoga ima dovoljno unutarnje tišine da bi čula.

Provjerite je li to ono što ste tražili – biti skroman i čist u srcu, u službi Dobra. Ako tražite osobnu moć, nećete je u tom smislu riječi naći u Radu. Ne pristupajte Radu očekujući da budete nagrađeni veličanstvenim transformacijskim iskustvima. Dobit ćete alat. Morat ćete ga upotrijebiti sami kako bi stvorili transformaciju iz napora – RADA. Iskusićete otpor iznutra i izvana. Više nećete ići niz struju. Okrenut ćete se i struja će teći protiv vas.

Gurđijev, Uspenski i Nicoll zvali su to ezoterijskim kršćanstvom, pa nema razloga za odbacivanjem tog naziva. Ako shvaćate da je ezoterijsko učenje u kršćanstvu učenje o Objektivnoj Istini, onda shvaćate da svako učenje iz Objektivne Istine može biti isti put iz istog izvora kroz cjelokupnu ljudsku povijest, izražen u različitim kulturnim i povijesnim pojmovima. Korištenje kršćanskog učenja u ideji o samotransformaciji daje Radu čvrstu filozofsku i etičku utemeljenost koju je sadašnja generacija Gurđijevljevih škola i grupa napustila. Objektivna Istina sadržana u ovom Učenju može se verificirati osobnim iskustvom – a Rad vas uči da sve verificirate za sebe. Istina je svuda ista, sve vrijeme, za svakoga, i posljedično – provjerljiva.

Postoji mnogo knjiga Gurđijeva i njegovih učenika, kao i onih o njima i Četvrtom Putu. Zato se ne bih zadržavala na materijalu koji se lako da pronaći bilo gdje. Isto tako, ono što se o Radu u Četvrtom Putu može pretpostaviti iz vanjske pozicije ima malo veze s njegovom impresivnom stvarnošću, što povijesni i anegdotalni materijal čini irelevantnim.

Ono na što ovdje želim obratiti pažnju jesu neki specifični problemi prisutni u sadašnjoj generaciji podučavanja Rada. Rad je psihološka metodologija Četvrtog Puta. Postoje nebrojeni načini na koji je Rad iskrivljen, što čini njegovu stvarnu suštinu nedostupnom. Taj gubitak naveo je mnoge da izgube svoju dušu u korupciji ovog duhovnog puta, u biznisu kupnje i prodaje stjecanja osobne moći.

Kad je riječ o sadašnjoj generaciji grupa Četvrtog Puta, neke od njih nehotice otkrivaju perversije ili iskrivljenja, ili razinu Bića njihovih različitih vođa. Neke grupe ostale su tvrdo kristalizirane u oformljenoj dogmi i strukturi, kako bi osigurale apsolutno pridržavanje doslovnih riječi Gurđijeva i idolizaciju njegove osobe. Neke grupe stvorene su s namjernom zloupotrebom ideja i pogrešnom prezentacijom Učenja, u svrhu postizanja osobne koristi za učitelja.

Iako je iskrivljenje ideje "ezoterije" u mentalitet tajnog društva imalo određenu validnost u svijetu početkom dvadesetog stoljeća, ono svejedno i nadalje ostaje iskrivljenje u Radu Četvrtog Puta. Ono se koristi kao marketinška taktika jer ljudi vole tajne. Vole da im se otkrivaju tajne. Vole čuvati tajne i vole ih otkrivati drugima. Vole superiornost i moć koje osjećaju kad znaju nešto što ostali ne znaju. Kad je nešto tajno, to se čini posebnim, a oni koji imaju pristup tajni i sami se osjećaju posebnima. Prodavanje tajni uvijek pali jer se kupac osjeća moćnim.

Ali, u Radu ezoterijsko znači unutarnje – unutarnji smisao stvari. To ne znači skriveno ili tajno. U slučaju Rada, to se doslovno odnosi na unutarnji smisao Kristovog Učenja o osobnoj transformaciji – duhovni razvoj. Gurđijev je to zvao "Ezoterijsko kršćanstvo", kao i njegovi najvažniji učenici, Uspenski i Nicoll. Ezoterijsko učenje nije skriveno.

Bilo bi skoro nemoguće konceptualizirati učenje Četvrtog Puta samo na osnovu Gurđijevljevog pisanja. Uspenski ga je izrazio u intelektualnim pojmovima kozmološkog sustava, kroz novi model Univerzuma utemeljenog na ezoterijskom učenju. Nicollov doprinos je od jednakog značaja; on se usmjerio na Objektivnu Istinu najjasnije izraženu u ezoterijskom kršćanstvu. Ni jedan od ovih muškaraca nije bio savršeno ljudsko biće. Svaki od njih imao je svoju subjektivnost s kojom se trebao izboriti, ali oni su postigli nešto izvanredno. Zajedno su ostavili prosvjetljene upute za samoostvarenu evoluciju. Rad. To je sveti put.

Današnja era globalnih masovnih medija i računalne tehnologije okončala je ezoterijsku tajanstvenost. Svo raspoloživo znanje virtualno je dostupno svima zainteresiranima. Nažalost, ono što će tragaoci naći u reprezentativnim školama i grupama Četvrtog Puta jest degenerirana verzija, podučavana bez jasnog konteksta i svrhe. Elitistička ideologija "tajnih društava", kao i obožavanje učitelja i poslušnost, nastavljaju se i dalje, umjesto stvarnih uputa i usmjerenog procesa. Stjecanje osobne moći i nagrađivanje postali su smisao učenja, umjesto samotranscendencije i proširenja svijesti.

Rad je put prema razini gdje svijest postiže zajedništvo s Bogom posredstvom Duha. Pogrešnom interpretacijom ovog Cilja, sustav Četvrtog Puta može biti, i bio je manipuliran kako bi se učenike uhvatilo u klopku i prevarilo, i tako prouzročilo štetu u

njihovoj psihologiji. Svrha ovog sustava je da pročisti i ozdravi vašu psihologiju i prosvijetli Svijest. No on je upotrijebljen protiv ranjivih učenika, za pljačkanje njihovih duša i bankovnih računa. Kao i kod konvencionalne egzoterijske religije, ljudi čuju rezonanciju Istine i budu privučeni time. Međutim, u Gurđijevljevim školama ili grupama neće pronaći Istinu. Ono što se može pronaći jesu kultovi s različitim uspjehom. Potencijalni učenici dovode se u zabludu i iskorištavaju se, spriječeni u razvoju kroz Rad od strane samih učitelja i organizacija koje bi ih trebali podučavati Četvrtom Putu.

Bilo je lako izvesti korupciju učenja, ne samo zbog promašivanja konteksta i cilja, nego i zato što je Gurđijev podučavao specifičnu kozmologiju, koristeći način izražavanja koji vas može očarati i fascinirati zauvijek. Ili isti ti izrazi mogu učenika odvesti do psiholoških, transformativnih ideja Rada. Rad nije Kozmologija i nisu Pokreti, premda oni imaju svoje mjesto u sustavu. Rad je psihološko Učenje u srcu Četvrtog Puta. On je unutarnji smisao Četvrtog Puta, ezoterijski smisao onkraj Kozmologije i Pokreta. Kozmologija se ne može sva doslovno verificirati, a Pokreti, jasno je, nisu mogući svakom učeniku koji traga za transcendentijom. Rad, koji je svima dostupan i svatko ga može verificirati, jedini je aspekt Četvrtog Puta koji u učeniku može stvoriti psihološku transformaciju. On je JEDINI psihološki dio Učenja koji je značajan za transformaciju.

Rad je na nekoliko vrlo važnih načina temeljno drukčiji od svih ostalih putova za svjesni razvoj. Za početak, premda psihološki sustav, Rad se ne slaže sa standardnom psihološkom pretpostavkom da ljudsko biće ima svijest. Moderna psihologija pretpostavlja da osoba koja je budna i hoda uokolo ima svijest. Rad tvrdi da je svaka osoba u takvom budnom stanju zapravo u stanju Budnog Sna, u kojem je prisutno vrlo malo svijesti. Ali i naučava da se svijest može razviti putem specifičnih hotimičnih napora. Rad uči kako razviti svoju svijest kroz ideje i psihološke prakse koje grade novu vrstu razumijevanja. To zahtijeva veliki unutarnji sukob sa stavovima osobnosti i momentumom Spavanja u životu.

Sljedeća ideja je jedna od suštinskih u Radu. Ona se razlikuje od svake religijske tradicije i općenite ljudske pretpostavke da se na Zemlji vrši Božja volja. Božja volja se ne vrši na Zemlji, i to se može verificirati. Svo zlo i patnja koje vidite u svijetu nisu rezultat Božje volje, jer Božja priroda je JEDNA. Ta jedna značajka je Savršeno Dobro. Ono što stvara kaos nasilja i patnje jest volja individualaca da djeluju i žive iz sebičnih motivacija. Na Zemlji se ne vrši Božja volja, nego volja čovjeka. Ako vjerujete da je Božja priroda nešto drugo osim savršenog Dobra, što onda štujete? Samo je Dobro vrijedno štovanja.

Nicoll:

"... Religiozni ljudi obično zamišljaju da je ono što se događa na Zemlji uvijek Božja volja, i pokušavaju jedni druge utješiti i ohrabriti tom mišlju, čak i suočeni s potpuno besmislenim i slučajnim nesrećama, katastrofama i smrtima. Ljudi koji nisu religiozni to uzimaju kao dokaze da nema Boga ... Ljudi sude ima li ili nema Boga po onome što se

događa na Zemlji. U svakom desetljeću pišu se knjige koje dokazuju da je postojanje Boga nemoguće, obzirom na činjenicu da je tako mnogo zla u životu i tako mnogo okrutnosti i štete u prirodi, a većina ljudi u privatnosti svojih vlastitih misli dolazi do istog zaključka. Obzirom na to, i argumentirajući sa stanovišta vidljivog svijeta, je li moguće vjerovati da Bog – kao vrhunski princip najvišeg Dobra – postoji?... Ako dokaze o postojanju ili nepostojanju Boga uvijek tražimo u vidljivom svijetu, time nećemo dobiti ništa. Prema tome, izvlačiti zaključke o Bogu prema onome što se događa na Zemlji znači krenuti s potpuno krivog stanovišta. Ljudi stalno kreću s te pogrešne razine ... Oni vidljivi vanjski svijet smatraju prvom pozornicom božanske osvete i u događajima vide Božju ruku koja kažnjava ili nagrađuje ljudska bića prema njihovom ponašanju. Ljudi vide Boga kao pravo ili pravdu na Zemlji. Vide Božju ruku u ratu i vjeruju da je Bog na njihovoj strani, te kako će pobjeda značiti da je Božja volja ispunjena. To je vanjska, na osjetilima osnovana ideja o religiji, koju je Krist ukorio. On je rekao da svi ljude trpe istu sudbinu dok se ne pokaju, ali što znači 'pokajati se'?

Riječ koja se kroz cijeli Novi zavjet prevodi kao 'pokajanje' na grčkom jeziku je 'metanoia', što označava preobražaj svijesti. Grčki član 'meta' nalazi se u nekim riječima koje se koriste prilično uobičajeno, npr. metafora, metafizika, metamorfoza. Uzmimo metaforu; ona znači preneseno značenje. Govoriti metaforički znači govoriti mimo doslovnih riječi, prelaziti preko ili iznad, i tako prenijeti značenje onoga što je rečeno onkraj izgovorenih riječi. Metafizika se odnosi na proučavanje onoga što je izvan isključivo vidljive fizičke znanosti, primjerice proučavanje prirode Bića, ili teorije znanja, ili činjenice svijesti. Metamorfoza se koristi za opis transformacije oblika u životu insekata, transformaciju iz gusjenice u leptira – prijelaz ili transformaciju jedne strukture u potpuno novu strukturu, u nešto onostrano. Prema tome, član 'meta' ukazuje na prijelaz, ili transformaciju, ili onostranost. Drugi dio riječi koja se prevodi kao pokajanje – noia – izvedena je od grčke riječi 'nous', što znači um/svijest. Riječ metanoia u njenom suštinskom značenju označava transformaciju svijesti."

Nicoll:

"Uči se da je radikalna, trajna transformacija moguća, a Metanoia je tehnički opis toga. Ali čovjek ne može trajno dosegnuti svoju višu razinu sve dok u sebi ne izgradi poveznicu s idejama koje ga postupno mogu uzdići iznad trenutno postojeće razine. Ideja o samorazvoju Čovjeka, ideja Metanoje ili transformacije svijesti i ideja o Kraljevstvu Nebeskom jesu povezane i srodne ideje ... Kristovo učenje je učenje o mogućoj individualnoj evoluciji u čovjeku ... Svatko na ovoj planeti sposoban je za određeni unutarjni rast i individualni razvoj, i to je istinsko značenje i najdublji smisao Kristovog učenja, a počinje Metanojom."

Rad je Učenje o procesu zvanom Metanoia, koji je psihološki preobražaj.

Postoji jedan važan zajednički element u većini religioznih učenja, kako u drevnima tako i u metafizičkim ideologijama New Age-a i mnogim popularnim vjerovanjima ili razvojnim

sustavima, koji je u neskladu s Objektivnom Istinom. To je također i ono što, između ostaloga, Rad čini vrlo različitim od ostalih putova. Skoro svi popularni razvojni sustavi uče da duhovni rast – razvijena Svijest – rezultira dobicima u materijalnome svijetu, osobito bogatstvom i zdravljem. Takva ideologija tvrdi da viša svijest ili psiho-loški/duhovni rast iscjeljuje fizičko tijelo i osigurava bogatstvo u fizičkom svijetu. To nije točno. Materijalni svijet ne može odrediti razvoj u duhovnoj ili metafizičkoj sferi. Niti metafizička dobit može biti viđena ili mjerena zemaljskom materijalnošću. Ono što je moguće, a što se tumači iskrivljeno, jest da podizanje razine Bića privuče različite utjecaje i okolnosti, jer vaše Biće djeluje na vaš život.

Vašem tijelu može se dogoditi bilo što, i zapravo svačije tijelo pati i svačije tijelo umire. Vi trebate ne dozvoliti da vaše psihološko stanje ovisi o okolnostima materijalnoga svijeta. Vi možete razviti Svijest neovisno o vašoj kondiciji ili bilo kojim okolnostima. Obzirom da je razvojni put suštinski uvijek iznad vas, dostupan u svakom trenutku, životne okolnosti ne predstavljaju ograničenje za vašu moguću razinu Svijesti. Ovo je duhovna Istina, lako provjerljiva. Jasna objektivna opservacija dokazat će vam da zdravlje i bogatstvo nemaju nikakve veze s osobnom duhovnom prirodom ili razinom Svijesti. Najuspješniji i najaktivniji ljudi na svijetu teško da su odgovarajuće duboko duhovni ili razvijeni u Svijesti ili Biću. Niti se najautentičnije razvijeni i duhovni ljudi nužno nalaze među bogatom jogging-elitom.

Gore navedene ideje pogrešno su protumačene čak i unutar legitimnih tradicionalnih sustava. Pogrešne interpretacije ukazuju na nižu razinu razumijevanja i izražavanja duhovne istine, i – slučajno ili ne – dobro se prodaju. Tu se miješaju različite razine Razumijevanja. Duhovnom rastu pripisuje se odgovarajući materijalni rast. Tvrdi se da će vaš svjetovni život postati savršen ukoliko vaš duhovni život postane savršen. To je željeno razmišljanje [wishful thinking] u punom sjaju. Pogledajte živote svetaca. Svakome se u životu može dogoditi bilo što, uključujući siromaštvo i bolest. Ali u životu se ne može dogoditi ništa što bi moglo spriječiti razvoj Svijesti. Razvijeno Biće, koje je izraz Svijesti, može prihvatiti život takav kakav jest, i nastaviti se izražavati, stvarati i živjeti u Dobru.

To ne znači da vaša psihologija ili duhovna razina nemaju utjecaja na fizičko tijelo, ali ozbiljna je greška vjerovati da će neki određeni put rezultirati savršenim životom u fizičkome svijetu; ako je dobitak u fizičkome svijetu makar i u najmanjoj mjeri dio vaše motivacije za slijeđenje duhovnog puta, nećete razviti ništa. To je pogrešan pristup, i nije dostupan razini duha. On vaše napore čini uvjetovanima i sebičnima, što je antiteza transcenciji.

Ova velika laž, da će sljedbenici bilo kojega učenja postići zemaljsku superiornost i moć, uključujući zdravlje i bogatstvo, zavodi ljude podalje od mogućnosti stvarne duhovne transformacije, obzirom da stvarna duhovna transformacija ovisi o čistoći vaših motiva i znači kretanje od egocentrične psihologije prema samotranscendentnoj psihologiji.

Sa samotranscendentne razine možete vidjeti djelomičnu istinu iz koje nastaju pogrešne formulacije. Shvatit ćete da su viša razina Svijesti i duhovni rast jedno te isto. Duhovno razumijevanje s više razine Svijesti mijenja vaše životne preokupacije i interese, a vaša

nevezanost za životne okolnosti ostavlja vas zadovoljnim onim što jest. Niste više toliko zainteresirani za ono što možete dobiti ili učiniti, koliko što možete dati i postati.

Stvarno razvijeno Biće posjeduje strpljenje i mir. Ono je zadovoljno čekanjem ili djelovanjem bez zahtjeva, jer je živjeti u Biću bogato smislom. Je li vanjski život težak ili lagan ostaje nevažno, jer se vaše srce i um kreću ispravnim putem. To daje smisao svakome danu, i mogućnost da se u svakom trenutku bude na putu, u ovom slučaju da se bude u Radu.

Postoji još jedna vrlo važna praksa koja se stalno zloupotrebljava, osobito u školama Četvrtog Puta. To je praksa dovođenja vaše svjesnosti u sadašnji trenutak. Ako se ova psihološka vježba izvodi pravilno, ona je alat. Pravilno prakticiranje znači precizno "dovođenje vaše svjesnosti u sadašnji trenutak". Ta će vas praksa izvesti iz mehaničkog momentuma života i vaše Identifikacije s njim. Umjesto da budete potpuno u Snu i zarobljeni u automatskim reakcijama, podižete vašu svjesnost iz tog hipnotičkog stanja do spoznaje sadašnjeg trenutka kojeg živite. Najprije osjećajući svoje tijelo u ovdje i sada, zatim šireći svoju svjesnost kako bi tijelo uključili u njegovo okružje, a iz vašeg neposrednog okružja u širi razmjer. Primjećujete da osjećate napetost, da su vam obrve skupljene, ili tapkate nogom, ili vam je želudac stisnut, i hotimično oslobađate energiju i opuštate se. Odbijate svim mislima ili emocijama pristup vašoj pažnji koja je fokusirana na sadašnji trenutak. Gledate, primjećujete, oslobađate se napetosti, i na nekoliko trenutaka niste dio mehaničke struje života. Kao rezultat, možete imati snažniji osjećaj Pravog Ja.

Istupanje iz vaše mehaničke svijesti na nekoliko trenutaka minoran je oblik prakticiranja Pamćenja Sebe. To je vrijedna praksa koja vas može odvesti van momentuma Sna, dati vam iskustvo razmjera i neku svjesnost o Sebstvu izvan tog mehaničkog momentuma na trenutak. Isto tako, ona praktičaru daje iskustvo oslobađanja od Identifikacije i Negativnih Emocija "u trenutku". To je posljednji dio koji je iskrivljen u uputama Četvrtog Puta, pri čemu se ta vježba naziva Pamćenje Sebe iako ona to nije, i pri čemu se učenika podučava da se mora suočiti sa svakom poteškoćom Pamćenja Sebe. Kad bi učenik mogao prakticirati puno Pamćenje Sebe, onda bi mogao dosegnuti Pravo Ja, ali Pamćenje Sebe ima mnogo oblika i stupnjeva. Učenik-početnik ne može uskočiti u prisutnost Pravog Ja jer je Pravo Ja još uvijek nepoznato i neoblikovano, dakle ne postoji mjesto u koje bi uskočio.

Ako pažljivo promatrate, vidjet ćete da se širenje svijesti na razini svjetovnog života odvija horizontalno. Ono počinje od toga da postajete svjesni sebe fizički, i širi se do kontekstualne, psihičke svijesti o sebi. Iako ta praksa može pružiti vrijedno znanje, ona je alat, a ne kraj. Ona nije cesta prema Svjesnoj Evoluciji, nego jedan od mnogih alata koji služe za kreiranje određene vrste svjesnosti, i u tome je od pomoći. Ona ne stvara Pravo Ja, nego čisti put kako bi ga privremeno osjetili, i najvažnije – ona nije Pamćenje Sebe.

Do zloupotrebe ove prakse u Četvrtom Putu dolazi kad učenik postane ovisan o osjećaju oslobođenosti od Identifikacije ili bolnih emocija makar i na nekoliko trenutaka – onda je to alat za emocionalnu disocijaciju. Ili kad se učenika savjetuje da koristi ovu praksu kako bi postao Neidentificiran kad god iskusi Negativne Emocije. Korištena na takav način, pretvara se u mehanizam za izbjegavanje i učeniku ne dopušta mogućnost Promatranja, prepoznavanja i odvajanja od Pogrešnog Rada koji i dalje stvara Negativne Emocije.

Kad iskustvo Negativnih Emocija tretira ovom praksom, učenik ostaje zarobljen u slijepoj ulici. Odnosno, Negativne Emocije = unesi svijest u sada i ovdje fizičkog svijeta = privremeno oslobađanje od emocija = nema jasne Opservacije o tome što su Negativne Emocije i s čime su povezane u psihologiji = nema bavljenja time, ili razumijevanja, ili Rada na tome kako bi se postigla transformacija. Tako učenik koji vrši praksu na pogrešan način ne može graditi strukturu Razumijevanja kojom bi se postupno mogao uzdići do trajne razine Neidentifikacije. On može samo uvijek iznova pokušavati skočiti i dodirnuti to stanje. Dodirnuti to stanje je moguće. Živjeti u njemu zahtijeva izgradnju. Izgradnja zahtijeva dugoročnu pažnju i napor.

Rad nam pruža mnogo alata i ideja za kreiranje transformacije. Primarna, suštinska praksa je Samopromatranje. Kroz Samopromatranje učite se vidjeti kako funkcionira vlastita psihologija. Putem Samopromatranja učite "spoznati samoga sebe". To je temeljna praksa iz koje raste svako razvoje. U usporedbi s njom, praksa "bivanja prisutnim" nudi malo znanja s kojim možete Raditi.

Tako ova iskrivljena praksa zaustavlja razvojni proces i priječi učeniku postizanje razumijevanja koje se dobiva kroz Samopromatranje. Isto tako, drži učenika zarobljenikom "škole", jer do razvoja ne može doći pogrešnim prakticiranjem.

Sljedeće iskrivljenje koje se poučava u školama Četvrtog Puta apelira na želju da se izbjegne patnja koju doživljava svaka osoba. Tvrdi se da vas Rad uči kako zaustaviti patnju. Istina o Učenju jest da vi učite kako zaustaviti nepotrebnu patnju, što nije ista stvar. Žrtvovati vašu patnju, učiti kako postati objektivan prema njoj, nezvan za nju – nije ni nalik emocionalnoj disocijaciji koja je rezultat pogrešne prakse. Emocionalna disocijacija je pogrešan rad Emocionalnog Centra i potpuno ograničava vašu sposobnost da primite Rad. Kroz aktivni proces Rada naučit ćete što je Nepotrebna Patnja i osloboditi se nje. Ali, prodaje se ideja da je viša svijest oslobođena ljudske patnje. To nije istina. Na jedan način pati više, na drugi manje. Ideja Neidentifikacije je jasnoća i čistoća u Emocionalnom Centru, a ne odvojenost od njega.

Postoji još jedno vrlo grubo iskrivljeno tumačenje jedne ezoterijske ideje koja se podučava u najuspješnijim školama Četvrtog Puta. Riječ je o ideji "plaćanja", a iskrivljena je opet na način da se psihološkoj istini pripisuje doslovno značenje. Gurđijevljeve "škole" uče da morate platiti za ono što dobijete, preciznije – dati novac i usluge školi. Princip bi trebao biti da ćete više cijiniti ono za što date novac, a ideja se koristi kako bi se učenike uvjerilo da moraju dati velike iznose novca "školi": obavezna

davanja, posebne donacije, kazne, itd., da bi primili Učenje. Napomenut ćemo da škole imaju određene financijske potrebe i da je primjereno da učenici koji mogu podijeliti taj teret tako i postupe. Ali to nije ezoterijska ideja o plaćanju.

Ideja da morate platiti za ono što dobijete ispravna je kad se razumije psihološki. Istina ovog duhovnog principa je da morate nešto žrtvovati kako bi stekli Svijest ili Biće, tj. evolvirali. Razlog tome je da morate iznutra nešto otpustiti kako bi napravili prostor za razvoj Svijesti. Ako ste zapeli u mehaničkom stanju koje svijest drži uspavanom i ništa niste otpustili, promjena je nemoguća. Promjena je suštinska. Ne možete se promijeniti i ostati isti. U Radu, promjena znači žrtvovanje sebičnog interesa. To žrtvovanje je vaše plaćanje, duhovno/psihološki govoreći.

Dakle, postoji Objektivna Istina u ideji da svaka osoba mora "platiti" kako bi dobila od Učenja. Psihološka Istina u Radu jest da je vaše "plaćanje" napor koji činite, svaki napor koji napravite kako bi se probudili. Kad, primjerice, žrtvujete svoju potrebu da budete u pravu, dobit ćete slobodu od psihološke tiranije i patnje zbog toga što morate biti u pravu. Ovo je pravilno razumijevanje plaćanja i dobivanja u Radu. Cijeli koncept žrtvovanja u Radu mora se pravilno razumjeti, inače razvoj nije moguć.

U skoro svakom učenju ova ideja koristi se kako bi se iz učenika izmamio novac i dobrovoljni rad. Tumači vam se da morate žrtvovati svoje vrijeme i energiju kako bi doprinijeli zajednici fizičkim radom ili uslugama i, naravno, morate dati novac, mogli ga smoći ili ne. Uz napomenu da ove vrste žrtvovanja nemaju potencijalnu vrijednost, ključno je razumjeti: ono što Rad traži od vas da žrtvujete je vaša patnja, odnosno vaša Nepotrebna Patnja. Samopromatranje će vam osvijetliti sve što trebate žrtvovati, i naučiti vas razlikovati Nepotrebnu Patnju od Potrebne Patnje. Samopromatranje, uz znanje Rada i Savjest, razotkrit će vam sve što morate žrtvovati da bi razvili Svijest.

Cijela ideja žrtvovanja toliko je zagađena perverzijama da je od vitalnog značaja da razumijete kako u Radu žrtvovanje vršite tako što činite napor da ideje primijenite na sebi. Taj napor može uključivati stjecanje znanja, otvaranje vašeg uma, usmjeravanje misli, hotimično korištenje vaše pažnje i energije, iskrenost, poštenje, posvećenost i stvarno prakticiranje psiholoških vježbi Samopromatranja, Unutarnje Podjele, Neidentifikacije, Vanjske Konsideracije (vanjskog pridavanja značaja, op. prev.), i još mnogo toga. Ove ideje tako su složene da samo putem iskustvene Verifikacije prakse možete razumjeti njihovo pravo značenje. Tako ćete početi razumijevati što trebate i kako možete žrtvovati. Prvo što ćete razumjeti jest da je ovo žrtvovanje psihološka/duhovna praksa, a ne direktiva materijalnoga svijeta.

Ako ovu ideju žrtvovanja uzmete izvana, tj. egzoterijski, jednostavna matematika "što veća žrtva, to veći dobitak" postaje pravilo. S te razine razumijevanja nastaju sve perverzije; tako siromašni ljudi šalju svoje životne uštedevine TV-propovjednicima, ili namjerno stvaraju patnju kako bi žrtvovanje bilo veće, sve do doslovnog žrtvovanja ljudskog života. Žrtvovanje bilo koje vanjske stvari uvijek je lakše (linija manjeg otpora) od žrtvovanja ega, Stečene Osobnosti, Slike koju imate o sebi, Unutarnje Konsideracije i svih vrsta Identifikacije. Lakše je, ali je i opasno. Čuvajte se religija, škola, razvojnih

putova ili sustava koji zahtijevaju da žrtvujete svoj novac i svoje vrijeme njima za plaću. Oni su ili nešto temeljno pogrešno razumjeli o stvarnom razvoju Svijesti, ili namjerno zloupotrebljavaju ideju za vlastitu korist. Ako Radite ispravno i žrtvujete ispravno i događa vam se stvarna psihološka transformacija, onda ćete željeti dati nešto zauzvat onome što je vama dalo to čudo. Kad dođete do te točke, inspiracija će vam reći kako da uzvratite, a način će biti za svakoga drukčiji. Dobrovoljni rad, pa i novac, tada će biti darovi zahvalnosti i poštovanja. Takvi darovi su čisti.

Sljedeća od središnjih ideja Gurđijevljeva učenja koja se pogrešno podučava je ideja o građenju duše. Ovo je jedna od temeljnih ideja i vjerujem da je u pitanju nerazumijevanje duhovnog koncepta, ili samo pogrešno provođenje procesa. U kozmologiji Četvrtog Puta rečeno je da svjesnim naporom možete izgraditi dušu koja postoji u Vječnosti (u elektronskom svijetu, da tako kažemo). Duhovna stvarnost je takva da sve ono što ne dolazi iz više svijesti ne završava nigdje, jer je proisteklo iz sna. San ne može proizvesti nešto vječno. Prema tome, vi ne možete graditi svoju dušu, obzirom da nemate višu svijest. Možete graditi svoju svijest, što može rezultirati ostvarenjem duše. Međutim, kroz višu svijest otkrit ćete da primete, a ne da gradite dušu. Razvijanje više svijesti, a to je ono što možete graditi, je Rad za spas duše – otkupiteljski život – koji stvara unutarnji prostor prijemčivosti.

Ezoterijsko učenje govori da morate organizirati vaša tri postojeća tijela kako bi vam postalo dostupno božansko tijelo. To znači graditi svoju dušu, ali samo u smislu stvaranja uvjeta neophodnih za posjedovanje četvrtog, božanskog tijela. Što posjedovanje božanskog tijela znači u odnosu na dušu, ne može se znati. To zacijelo ne znači da vi takvi kakvi jeste možete biti besmrtni u božanskoj svjetlosti. Ali može značiti da će svako dobro koje napravite postati provodnik svjetlosti, te da će dospjeti do sfere božanske svjetlosti, dakle postati besmrtno. No ideja da ćete besmrtno posjedovati vašu vlastitu osobnost mora vas uplašiti ako je uzmete ozbiljno.

Obzirom da ovo Učenje spada u ezoterijsko kršćanstvo, pravo razumijevanje ove ideje ne kaže da morate izgraditi svoju dušu, jer ako bi je mogli stvoriti sami rezultat bi bio Frankenstein sačinjen od iskrivljenja nastalih vašim ograničenostima. Ono što možete učiniti kroz Rad jest da unutar sebe stvorite pročišćeni prostor u kojemu može obitavati ono što se u tradicionalnom kršćanstvu naziva Duh Sveti. Taj prostor je Viša Svijest. Viša Svijest, bivajući na potpuno drukčijoj razini, ima psihološku orijentaciju različitu od Sna, te može primiti utjecaje odozgo. Ako unutar vas nema prostora koji je dovoljno očišćen od sebičnog interesa, onda niste dostupni višim utjecajima i Duh ne može prodrijeti i krstiti vas, jer nema prostora prijemčivosti u koji bi mogao ući.

U Radu je riječ o pročišćenju naše psihologije i emocija, čišćenju unutarnjeg prostora kako bi bili otvoreni, sposobni da budemo prijemčivi i oćutimo nešto od onoga što Rad naziva višim utjecajima – ili od Više Svijesti, ili onog što je poviše nas, duhovno govoreći.

Dakle, proces krštenja u tradiciji Ezoterijskog Kršćanstva suprotan je egzoterijskom ritualu uranjanja pojedinca u vodu. Simbolično uranjanje osobe u Duha Svetoga obrtanje je stvarnog procesa. Niste vi ti koji uranjaju u Duha Svetoga i izlaze ispunjeni njime. Duh Sveti uranja u vas, i to samo u mjeri u kojoj je vaš unutarnji prostor prijemčiv. Radom se stvara taj prostor. Iskustvo je univerzalno, stoga su proces i transformacijsko iskustvo isti za sve ljude u svim vremenima. To je prepoznatljivo i provjerljivo.

Ako vas zanimaju moći koje ćete steći baveći se Radom, trebali bi točno znati što su one. Bit ćete sposobni transcendirati vaše osobne želje u korist višeg dobra. Nećete više biti natjecateljski nastrojani. Nećete više osjećati potrebu da se branite, ali ćete to moći ukaže li se potreba. Osjećat ćete se ugodno unutar sebe. Vaše akcije bit će motivirane jedino Dobrom, jer Dobro je priroda razvijenog Bića. Vaše Pravo Ja neće bacakati uokolo životne okolnosti. Pravo Ja naprosto će prikladno odgovarati, uvijek stvarajući Dobro. Vaša subjektivna patnja bit će manja, ali će objektivna patnja biti veća. Vaša Savjest će rasti i primati utjecaje koji mogu stvoriti stvarnu, trajnu promjenu – evoluciju. Iskusićete mir, prihvaćanje, spokojnost, uvažavanje, zahvalnost, radost, skromnost, opraštanje, svjesnu inspiraciju, hotimičnost u akciji.

Sigurno ste za neke od ovih ideja, u obliku izvedenica, čuli i iz drugih izvora. Potencijalne moći koje se učenicima nude u postojećim školama Četvrtog Puta dolaze sa razine mišljenja utemeljenog na osjetilnom opažanju. One apeliraju na Osobnost. Govore da ćete postići samo-majstorstvo i moć da "činite". Probuditi ćete se iz iluzije života. Ostvariti ćete svoje više sebstvo, poboljšanu verziju sebe. Otkriti ćete svoje Pravo Ja. Osloboditi ćete se uobičajenih pravila koja upravljaju životima drugih ljudi i bit ćete sposobni djelovati hotimično, postižući rezultate koje želite. Primiti ćete skriveno znanje koje je nedostupno van "škole". Naučiti ćete kako iskusiti stanja više svijesti. Dospjeti ćete pod izravnu moć C Utjecaja. Imati ćete razumijevanje kojeg uspavano čovječanstvo nema. Saznati ćete ezoterijske tajne o tome kako stvoriti svoju dušu. Biti ćete u stanju stvoriti vlastitu dušu, i to će vam dati besmrtnost.

Važno je napomenuti da nijedan od ovih izraza moći nije potpuna laž, nego predstavljaju nižu razinu izražavanja Objektivne Istine iza njih, ili preciznije – iskrivljenje. Oni ne izražavaju kontekst i cilj Rada. Njihova je svrha da privuku Osobnost. Je li to iskrivljenje namjerno ili je manifestacija nedostatka Bića, u tome nije poanta. Poanta je u tome da osoba ne može rasti u Radu ako njeni motivi proizlaze iz sebičnog interesa. Rad ne može služiti sebičnim motivima jer Viša Svijest ovisi o samotranscendenciji.

Zato svatko tko pristupa Radu mora od samog početka razumjeti da je daleko važnije odricanje od sebičnog interesa i odricanje od traženja nagrade, nego stjecanje osobnih svjetovnih moći i samo-majstorstva u uobičajenom smislu. A takvo odricanje sebe zahtijeva neizmjerni napor – RAD.

Sav Rad odnosi se na podizanje razine Svijesti i evoluciju razine Bića. To je osoban, unutarnji, psihološki Rad, jer je to prostor u kojem može doći do razvoja. Vaše Biće, koje je manifestacija vaše Svijesti, isto tako je izraz vaše psihologije. Cilj procesa je razmontirati Stečenu Osobnost putem napora koji je osvjetljuju i oduzimaju joj moć. Cilj je pročistiti psihologiju od onoga što je lažno i neautentično, jer psihološki uvjeti ometaju razvoj Svijesti. Ti elementi se proučavaju, imenuju i transcendiraju, čineći pročišćenijima srce i um, osjećaje i misli, tj. psihologiju.

Ovaj Rad, koji počinje znanjem o sebi, naziva se samo-evolucija, jer mogućnost evolucije postoji samo kroz iskrene napore koje ste sami hotimično izveli. Evolucija se događa u i kroz energiju napora. Svaka osoba mora napraviti vlastite napore – Rad – kako bi evoluirala. Nitko ne može evoluirati intelektualnim razumijevanjem, upijanjem, blizinom ili znanjem. Samo osobni naponi Rada donose snagu za evoluciju.

U Četvrtom Putu, ideje Rada koje pripadaju tom ezoterijskom učenju odnose se na osobnu, psihološku evoluciju i zahtijevaju stvarne osobne napore kako bi se stvorilo iskustveno Razumijevanje. Gurđijevljevu kozmologiju možete uzeti ili ostaviti, ali nitko ne može napredovati u Radu i postizati evoluciju Bića i Svijesti bez prakticiranja i primjene psiho-transformacijskih ideja na sebi s iskrenošću i ustrajnošću. Ako se ideje ispravno razumiju i ozbiljno prakticiraju, rezultat je razvoj Svijesti i Bića.

Mnogi su privučeni predstavljanjem Rada kao sustava za razvoj osobne moći, pa čak i besmrtnosti – osobito oni koji već imaju opasno oblikovani ego. Većina ih se lako zadovoljava time da daju novac kako bi primili navodno tajno znanje koje će ih automatski transformirati i opskrbiti gore spomenutim moćima. Ironija je u tome što vrsta i stupanj taštine koja odgovara ovakvom pristupu Radu nema šanse da nadraste svoj sebični interes, što je cilj Rada. Motivi ovih ljudi poražavaju ih od samog početka. Rad nije lagan proces, on je doživotan, i on je za ljude koji imaju vrlo ozbiljno htijenje da postanu autentični i dobri, i koji za promjenom čeznu dovoljno da bi Rad i obavili.

Malo će ljudi otkriti, a još manje izabrati ozbiljni put trajne transformacije. Možda razlog nije puno složeniji od činjenice da je linija manjeg otpora najprivlačnija mehaničkom čovječanstvu.

Kristova patnja u životu i u smrti nije bila Božja volja. Dijelom je ona bila žrtva kakvu je zahtijevao karakter ljudske prirode kako bi poslužila kao primjer iskustva koje može shvatiti svatko, u bilo koje vrijeme. Njegova patnja i smrt bili su nužna dimenzija njegovog zemaljskog života, poduzeta hotimično kako bi zajedništvo cijelog čovječanstva putem božanske ljubavi bilo moguće. To je bila nesretna, nužna žrtva, voljno dana od Boga kroz Krista, dana iz ljubavi, da nas nauči spoznati Boga i voljeti jedni druge.

Stavljati put svjesnog razvoja u kontekst utemeljen u istinskoj kristologiji je prednost, obzirom da postoji valjano, provjerljivo učenje i Božanski Učitelj. Ali psihološki Rad

samo-transformacije spada u metodologiju koja je podjednako dostupna svima, neovisno o vjerskoj ili sekularnoj pripadnosti. Imati religijske težnje svakako je prednost, ali ta neopisiva žudnja ima mnogo naziva i mnogi se nađu zbunjeni oko onoga što traže. Zato se lako zadovoljavaju bilo kojim emocionalnim iskustvom vjerske prirode koje ispunjava njihove potrebe. Ali nekolicina ustrajnih u traženju autentičnog smisla, nekoliko sretnika, pronaći će put ezoterijskog kršćanstva, zvanog Rad.

Objektivna Istina najviša je razina Istine. Ona se ne mijenja ni vremenom ni pod bilo kakvim okolnostima. Kao voda, ona se kreće kako bi se prilagodila životu, ostajući pritom ista supstanca – Objektivna Istina. To se može verificirati putem iskustvenog Razumijevanja. Proces i rezultat Verifikacije je individualni, unutarjni doživljaj, a ipak isti za svakoga, u svako vrijeme.

Kristov život bio je model žrtvovanja koji je odgovarao razini razvoja čovječanstva. Njegova multidimenzionalna priroda čini ga dostupnim svima i uvijek. Ali on je dao i učenje – autentičnu metodologiju koja je uputstvo za duhovni razvoj. U Radu je to uputstvo uobličeno u psihološke prakse s ciljem razvoja više razine Svijesti. To je uputstvo kako postati osoba sveta u Biću i u životu. Ovom životu sada. Vašem životu dok ste ovdje i možete služiti. Što se događa nakon ovog života, nije provjerljivo. Trebate se baviti Radom iz ljubavi, iz Vrednovanja tog dara za vaš život, iz zahvalnosti koje osjećate jer vam je dan smisao i put za hod u Dobru, prema svome višem Sebstvu.